

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.324 van 4 november 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 13 juni 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 3 juni 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – Model B.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 8 september 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MAJD TEYMOURI, die verschijnt voor verzoekende partij en van attaché B. COENEN, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Turkse nationaliteit te zijn.

Op 27 januari 2004 vraagt verzoeker een visum kort verblijf aan bij het Belgisch consulaat in Turkije. Dit wordt hem geweigerd. Verzoeker verklaart via Hongarije toch naar België gereisd te zijn.

In maart 2007 leert verzoeker mevrouw R.K. van Turkse origine, maar Belgische van nationaliteit, kennen.

Op 24 januari 2008 doet verzoeker aangifte bij de stad Gent van zijn voornemen om te huwen met mevrouw R.K.

De stad Gent, cel schijnhuwelijken, besluit het huwelijk uit te stellen voor verder onderzoek door het parket.

Op 3 juni 2008 wordt aan verzoeker naar aanleiding van een administratieve controle door de politie van Gent een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht, daar hij niet in het bezit was van enig geldig identiteitsdocument om in het Rijk te verblijven. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“(…)

Artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig nationaal paspoort voorzien van een geldig visum.

Bovendien, zijn intentie om te huwen geeft hem niet automatisch recht op verblijf. Hij kan naar zijn land terugkeren om een visa te krijgen vanaf het moment dat er een huwelijksdatum is vastgelegd. (…)

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 8 en 12 Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna verkort geciteerd EVRM).

Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing geen rekening gehouden heeft met het feit dat hij reeds lange tijd in België is en dat hij een hechte relatie heeft met mevrouw R.K. met wie hij samenwoont. Verzoeker stelt verder dat zijn aanstaande echtgenote de Belgische nationaliteit heeft. Verzoeker vervolgt dat de nodige documenten voor het huwelijk werden neergelegd bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Gent en dat er reeds een huwelijksdatum was voorzien op 9 juni 2008. Verder verwijst verzoeker naar een brief die hij ontving van de stad Gent aangaande zijn voorgenomen huwelijk. Verzoeker betoogt dat het bevel om het land te verlaten een scheiding inhoudt van zijn vriendin met wie hij een vaste relatie heeft en in het huwelijk wenst te treden. Verzoeker meent dat het bevel een schending van artikel 8 EVRM inhoudt. Verzoeker poneert verder dat hij geen banden meer heeft met zijn land van herkomst aangezien hij al sinds 2004 in België woont. Bovendien is verzoeker de mening toegedaan dat niemand hem kan verzekeren dat de behandeling van zijn aanvraag om een visum te verkrijgen in zijn land van herkomst vanaf het moment dat er een huwelijksdatum is, op korte termijn zal gebeuren. Verzoeker stelt dat er reeds een huwelijksdatum was voorzien op 9 juni 2008, maar om bijkomend onderzoek te laten verrichten werd het dossier overgemaakt aan de procureur des konings, die op zijn beurt binnen de kortste termijn zijn advies dient uit te brengen. Hierdoor is het huwelijk uitgesteld gedurende maximum twee maanden. Indien tegen 19 augustus 2008 nog geen beslissing gevallen is, dan mogen zij een nieuwe huwelijksdatum vastleggen. Verzoeker concludeert dat de bestreden beslissing een disproportionele inmenging vormt van zijn recht op eerbiediging van zijn privé- en gezinsleven.

Het begrip “gezinsleven” in artikel 8, lid 1 EVRM is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd. Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat relaties niet noodzakelijk moeten zijn gebaseerd op

het huwelijk doch eveneens een “de facto-vorm” kunnen aannemen. In het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker met zijn verloofde samenleeft. Verzoeker en zijn verloofde dienen derhalve als een gezin beschouwd te worden in de zin van artikel 8 EVRM. Dit wordt in de nota van verwerende partij niet betwist. Verzoeker valt derhalve binnen het toepassingsgebied van het in artikel 8, eerste lid EVRM beschermde recht op gezinsleven. Bijgevolg dient artikel 8, tweede lid EVRM in ogenschouw te worden genomen. Vooreerst kan niet betwist worden dat het bevel om het grondgebied te verlaten dat getroffen wordt ten aanzien van verzoeker, een inmenging vormt met betrekking tot de uitoefening van het recht op gezinsleven. Wat de eerste voorwaarde van artikel 8, tweede lid EVRM betreft (legaliteitstoets), dient te worden opgemerkt dat de “inmenging van het openbaar gezag” inderdaad bij wet is voorzien, met name in artikel 7 wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort geciteerd Vreemdelingenwet). Wat de tweede voorwaarde betreft (legitimitetoets), dient dan weer te worden vastgesteld dat deze inmenging in casu minstens één van de in artikel 8, tweede lid EVRM opgesomde doelen nastreeft, nl. de vrijwaring van 's lands openbare orde. De handhaving van de verblijfsreglementering door de overheid is een middel ter vrijwaring van 's lands openbare orde. Volgens een vaststaand principe van internationaal recht komt het immers aan staten toe om de openbare orde te verzekeren door, meer in het bijzonder, de toegang en het verblijf van niet-onderdanen te regelen.

Verzoeker betwist niet dat hij niet in het bezit is van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum en dat de minister aldus gerechtigd is om hem een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten te betekenen overeenkomstig artikel 7, eerste lid, 1° Vreemdelingenwet. Het voornemen om in het huwelijk te treden stelt verzoeker niet vrij van de verplichting in het bezit te zijn van de nodige documenten die vereist zijn voor een regelmatige binnenkomst in België. Verzoeker kan nog altijd via de geëigende procedure, wanneer hij aan de voorwaarden voldoet, verblijfsrecht verkrijgen. De verplichting om terug te keren is immers van tijdelijke aard en betekent hoegenaamd geen breuk van de relatie. De tijdelijke scheiding met het oog op het vervullen van de noodzakelijke formaliteiten ter voldoening van de wettelijke bepalingen, verstoort het gezinsleven van verzoeker niet in die mate dat er sprake kan zijn van een schending van artikel 8 EVRM (EHRM, Gul t. Zwitserland, 19 februari 1996, 22 EHRR 228). Bovendien moet er opdat een vreemdeling zich op artikel 8 EVRM zou kunnen beroepen, immers niet alleen sprake zijn van een voldoende hechte relatie tussen de vreemdeling en diens gezin, het moet ook nagenoeg onmogelijk zijn voor de vreemdeling om in zijn land van oorsprong een familielevens te leiden (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), Handboek EVRM deel 2 Artikelsgewijze Commentaar, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, p.754). Het staat betrokkene vrij zich te laten vergezellen door zijn levenspartner voor de duur van de tijdelijke verwijdering. Te dezen toont verzoeker dergelijke onmogelijkheid niet aan. Aldus maakt verzoeker niet aannemelijk dat de inmenging in zijn gezinsleven disproportioneel is. Een schending van artikel 8 EVRM wordt niet aangetoond.

Wat de schending van de overige nog in het middel aangevoerde bepalingen betreft, verzuimt verzoeker in concreto aan te tonen op welke wijze de bestreden beslissing deze bepalingen schendt, minstens valt de kritiek terzake samen met zijn hiervoor besproken grief betreffende de schending van artikel 8 EVRM.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.